

Arrest

nr. 268 406 van 16 februari 2022
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. ZAMANI
Frans Gasthuislaan 33
1081 BRUSSEL**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 7 september 2021 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 11 augustus 2021 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 10 september 2021 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 november 2021 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 30 november 2021.

Gelet op de beschikking van 16 december 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 januari 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN, loco advocaat N. ZAMANI, en van advocaat T. BRICOUT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt ambtshalve de onontvankelijkheid van het huidige beroep vast, bij gebrek aan het wettelijk vereiste belang.

1.2. Overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen bij beschikking van 18 november 2021 de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. Hierin werd gesteld dat niet blijkt dat de verzoekende partij binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet voorziene termijn van acht dagen haar wens kenbaar heeft gemaakt om al dan niet een synthesememorie in te dienen, zodat de Raad onverwijld uitspraak doet *“waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld”*.

1.3. De verzoekende partij richt op 30 november 2021 een schrijven aan de Raad waarin zij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden (cf. RvS 22 november 2018, nr. 13.065 (c)). Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

1.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 27 januari 2022 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. De verzoekende partij wijst erop dat zij de aangetekende brief van de griffie van de Raad waarin haar wordt gevraagd om haar intenties m.b.t. het al dan niet neerleggen van een synthesememorie kenbaar te maken pas effectief in ontvangst heeft genomen op 14 oktober 2021 en dat zij daags nadien reeds een antwoord heeft verstuurd, zodat haar geen laattijdig handelen kan worden verweten. Waar de voorzitter haar erop wijst dat in deze niet de effectieve afhandeling van het aangetekend schrijven op het postkantoor maar wel het wettelijk vermoeden van ontvangst op de derde werkdag na verzending doorslaggevend is en uit de gegevens van bpost en uit de door de verzoekende partij zelf neergelegde stukken trouwens blijkt dat voormelde aangetekende brief van de griffie haar reeds werd aangeboden op 1 oktober 2021, heeft de verzoekende partij geen bijkomende opmerkingen. De verwerende partij onderschrijft de gronden van de beschikking.”

1.5. Het schrijven van de Raad met daarin de vraag of de verzoekende partij al dan niet een synthesememorie wenst in te dienen, werd bij aangetekende zending van 30 september 2021 verzonden naar de gekozen woonplaats. Dit blijkt uit de poststempel van bpost die werd aangebracht op de lijst van aangetekende zendingen waarop die van de verzoekende partij figureert en die zich bevindt in het rechtsplegingsdossier. Nu ingevolge de bewijskracht van de poststempel 30 september 2021 als datum van verzending geldt, dient er te worden teruggevallen op het in artikel 39/57, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalde vermoeden dat de termijn begint te lopen *“wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief of bij gewone brief, vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst”*. Hieruit volgt dat de verzoekende partij beschikte over een termijn van acht dagen om haar wens kenbaar te maken inzake het al dan niet neerleggen van de synthesememorie vanaf de derde werkdag die volgt op 30 september 2021, zodat 12 oktober 2021 de laatste nuttige dag was om een antwoord te verstrekken. De bij aangetekend schrijven van 15 oktober 2021 kenbaar gemaakte wens om een synthesememorie neer te leggen is dan ook laattijdig (cf. RvS 26 juni 2018, nr. 241.904).

1.6. Uit de gegevens van e-tracker van bpost blijkt overigens dat voormelde aangetekende zending reeds op 1 oktober 2021 werd aangeboden op de gekozen woonplaats van de verzoekende partij. Ook uit de stukken die de verzoekende partij thans voegt bij haar vraag tot horen blijkt dat er op 1 oktober 2021 door bpost een bericht werd achtergelaten dat er een aangetekende zending zonder succes werd aangeboden en deze beschikbaar is in het postkantoor. Ook blijkt uit het voormelde dat de verzoekende partij de betrokken aangetekende zending pas op 14 oktober 2021 is gaan afhalen op het postkantoor.

1.7. De verzoekende partij benadrukt ter terechtzitting dat zij pas op 14 oktober 2021 effectief kennis heeft genomen van de aangetekende zending van de griffie van de Raad met de vraag of er al dan niet een synthesememorie zal worden ingediend en dat zij de dag nadien al per aangetekend schrijven van 15 oktober 2021 – en dus volgens haar tijdig – heeft geantwoord.

1.8. De verzoekende partij kan echter niet worden gevolgd in haar betoog. Opdat een kennisgeving bij ter post aangetekende brief geldig geschiedt, is het voldoende dat de postbode zich aan de woning van de belanghebbende heeft aangemeld en, als hij de brief niet persoonlijk aan de belanghebbende of aan een ander op dat adres verblijvend persoon heeft kunnen overhandigen, in de brievenbus een bericht heeft achtergelaten waarin de belanghebbende ervan wordt verwittigd dat de brief te zijner beschikking is op het postkantoor (cf. RvS 3 december 2009, nr. 198.499, RvS 27 oktober 2014, nr. 208.491 en RvS 18 januari 2014, nr. 226.239). Hierbij wordt de kennisgeving geacht te zijn gebeurd op de dag van de aanbidding van de brief bij de woonplaats van de betrokkene (cf. RvS 14 mei 2007, nr. 171.116) en niet bij het verstrijken van de termijn toegekend voor het ophalen van de aangetekende zending bij het postkantoor (RvS 8 juni 1983, nr. 23.342 en RvS 28 april 1987, nr. 27.843) of op de dag dat de betrokkene daadwerkelijk het betrokken aangetekend schrijven gaat afhalen (RvS 15 maart 2005, nr. 142.581), zoals thans wordt geargumenteed. De verzoekende partij kan dan ook niet worden gevolgd in haar stelling dat de termijn van 8 dagen om haar intentie omtrent het al dan niet indienen van een synthesememorie kenbaar te maken slechts is beginnen lopen op het ogenblik dat zij de aangetekende zending daadwerkelijk in ontvangst heeft genomen op het postkantoor, met name op 14 oktober 2021.

1.9. De verzoekende partij brengt bijgevolg geen elementen aan die ertoe leiden anders te oordelen dan wat reeds in voornoemde beschikking werd aangegeven.

Het beroep is onontvankelijk wegens een gebrek aan belang.

2. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien februari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA